

Exodus 12:8

Gemeente,

Bent u met Mijn Lam tevreden? Dat heeft de HEERE gevraagd in de voorbereidingsweek. Hebt u uzelf zodanig beproeft dat u Jezus als het Lam nodig kreeg? Dat u niets hebt om het oordeel mee te ontgaan? Alles is met zonde bevlekt en niet in staat om het oordeel tegen te houden. Hebt u Hem zodanig beproeft dat u Jezus zag als het volmaakte Lam? Zo volmaakt, zo geschikt, zo geleden en gestorven dat Hij voldoende is? Zijt gij met Mijn Lam tevreden?

Wie met het Lam niet tevreden is, die steekt zijn handen niet uit naar brood en wijn. Die ontheiligt de tafel niet. Die redt zichzelf niet door dan maar aan te gaan.

Wie met het Lam tevreden is, dezen nodigt de Heere vanmorgen tot Zijn tafel. Tot de maaltijd. Zoals in het Oude Testament het volk Israel genodigd werd tot de maaltijd van het Pascha. En dat was een bijzondere maaltijd. Zoals ook het Heilig Avondmaal bijzonder is. Maar waar zit hem dat bijzondere dan in? Want een kind ziet he wel: dat bijzondere zit hem er niet in dat het zo bijzonder lekker is. Brood en wijn. Er zijn wel lekkerdere dingen. En het bijzondere zit hem er ook niet in dat het zoveel is, dat je kunt eten zoveel je wilt. Nee, één stukje en één slokje. Daar zit hem het bijzondere niet in. Waarin dat wel?

Nou, hierin. Van het eten van het Pascha worden drie dingen gezegd. Allereerst dat het vlees aan het vuur gebraden moest worden. Dat was niet gewoon. Vlees werd in die dagen in water gekookt. En dat duurde uren. Urenlang sudderde het vlees totdat het eindelijk gaar was. Maar in deze nacht, de nacht van de uittocht is er die tijd niet. Het vlees moet snel klaar zijn. Daarom niet in water, maar aan het vuur gebraden. Dat gaf niet de beste smaak, maar dat kon niet anders. Hetzelfde geldt voor de broden. Die werden gebakken met gist erin. Zodat het rijzen kon. Ook dat duurde uren voordat het brood gerezen was en klaar was. Maar die tijd is er niet. Het brood kan niet rijzen, het is ongezuurd. En dus klef en taai van smaak. En er staat ook nog bij dat het met bittere saus gegeten moet worden. Nou, bitter, dat vindt niemand lekker. Je kunt van zoet of van hartig houden, maar van bitter houdt niemand. Dus het bijzondere was van het Pascha: het eten was helemaal niet lekker. Elk jaar weer keek men er niet naar uit omdat het zo lekker was. Nee, het brood was, zegt Deuteronomium 16, brood der ellende. En dat was het bijzondere: het eten van het Pascha deed terugdenken aan de ellende, de bitterheid van de tijd in Egypte. Wat was hun leven toen ellendig in slavernij. Wat was het bestaan toen bitter geweest.

Zo eten wij het Heilig Avondmaal om terug te denken. Brood en wijn. Teken van Jezus' lijden en sterven. Van de vloek die Hij droeg. Van de vloek waarvan Hij ons verlost. Dat maakt die maaltijd zo bijzonder: je denkt terug aan hoe vol ellende, vloek en bitterheid het leven was, waar je uit gered bent. De ellende van het leven zonder God. De slavernij van de zonde en de duivel. Het bittere van de toorn van God die op je lag. De vloek waaronder je verkeerde. Daaruit verlost! Gedenk dat gij eertijds waart zonder God en zonder hoop in de wereld. Slaven der zonde en des satans. Nee, ik voelde dat toen niet. Ik vond dat en beleefde dat toen helemaal niet zo, juist niet. En toch ben ik ervan verlost!

Brood en wijn doen gedenken aan de ellende waar ik uit verlost ben. Dat weet toch elke avondmaalganger? En dat is nodig om daar weer aan terug te denken. Hoe ellendig, hoe diep verzonken, hoe onder de vloek ik was. Als Jezus niet had ingegrepen....., als Hij mij niet verlost had..... Dat maakt die maaltijd zo bijzonder. Het doet mij gedenken mijn nameloze ellende waar ik in verkeerd heb.

Tegelijk liet dat eten nog wat anders zien. Vooral dat vlees. Want waar kwam dat vandaan? Dat vlees kwam van het lam. Het lam dat voor de inwoners van het huis geslacht was. Dat had dat lammetje zijn bloed gekost, zijn leven gekost. Want dat bloed was op de deurstijlen gestreken en daardoor ging de verderfengel voorbij.

Dat maakt het heilig Avondmaal zo bijzonder: want brood en wijn doen denken en wijzen heen naar het lichaam en bloed van Christus. Ja, het verbroken lichaam en vergoten bloed. Van Jezus, Die als Lam werd geslacht. De straf droeg. Het oordeel onderging. Dat ik verlost ben dat heeft Hem Zijn bloed en Zijn leven gekost. Hij moest Zich laten slachten. Laten doden, Zijn leven geven. Gethsemané, de slagen en de kroon voor Pilatus, het kruis op Zijn rug naar Golgotha, de spijkers door Zijn handen en voeten, de nederdaling ter hel toen Zijn Vader Hem verliet, Zijn sterven in de dood. En dat alles onder de last van onze zonden en de toorn Gods. Dat wilde Hij, zo wilde Hij sterven.

Ik ben verlost, maar het heeft Zijn bloed gekost. Dat maakt die maaltijd zo bijzonder. Niet bijzonder lekker of veel, maar bijzonder indrukwekkend. Mijn leven is door Zijn dood, mijn vrijspraak door Zijn veroordeling, mijn zegen door Zijn vloek, mijn heil door Zijn oordeel, mijn vrede door Zijn straf. Zijn bloed was gegeven tot volkomen verzoening van al mijn zonden.

Dat maakt deze maaltijd zo bijzonder. Dat dit moest, dat ik dit heb aangericht. Dat ik hiervoor aanleiding heb gegeven. Het maakt mij stil en klein, ootmoedig en schuldbewust. Maar dat Hij dat wilde, dat Hij

dit deed en overhad, dat maakt mij dankbaar, verwonderd. Zo geliefd te zijn, zo bemind te zijn tot deze prijs. Iemand Die Zichzelf voor mij gaf. Jezus, mijn Heiland, hoe groot is Uwe liefde.

Het Pascha, de maaltijd van de verlossing uit Egypte, de uittocht. En vaak in het Oude Testament wordt daarop teruggegrepen. Fungeert dat als pleitgrond bij de HEERE. HEERE, Gij hebt toch Uw volk uit Egypte uitgeleid. Zo heeft Mozes gepleit bij God bij de Sinai toen de HEERE had gezegd het volk te zullen verdelgen. Maar HEERE, U hebt dit volk toch uitgeleid uit Egypte. En zult U het dan nu verdelgen?

Zo heeft ook het Heilig Avondmaal de pleitgrond in zich. Als de HEERE vandaag ons geestelijk leven voedt met Zijn lichaam en Zijn bloed, zou Hij dan morgen ons geestelijk leven dooddrukken? Eerst voeden en dan dooddrukken? Dat is toch niet denkbaar?! Kun je het je voorstellen, dat je moeder je vandaag eten geeft en morgen dooddrukt? Nee als je moeder je vandaag eten geeft, zal ze je morgen geen kwaad doen. Als de HEERE ons geloof vandaag te eten geeft, brood en wijn, lichaam en bloed van Christus, dan zal Hij ons geloof morgen niet laten omkomen. Het Heilig Avondmaal is daarom zo'n bijzondere maaltijd omdat de HEERE daarmee de verzekering geeft: Ik heb Mijn lichaam en bloed voor u gegeven aan het kruis, Ik voed u vandaag met Mijn lichaam en bloed aan Mijn tafel, dan zal Ik u behoeden en bewaren in de toekomst. Zou Ik Mijn leven voor u geven, u voeden met Mijn lichaam en bloed en daarna laten omkomen? Nee, Ik verzeker u: Ik zal u bewaren, Ik bid voor u, Ik bescherm u, Ik omring u, Ik draag u, Ik breng u thuis. Omdat Ik niet laat varen, niet afbreek, het werk dat Mijn hand begon.

Daarom is het Heilig Avondmaal zo'n bijzondere maaltijd. Niet omdat het zo lekker of zoveel is, maar omdat het doet gedenken de ellende, de vloek waaruit ik ben verlost. Zo diep. Omdat het doet zien de prijs die Jezus voor mij gaf: Zijn lichaam en Zijn bloed, vergoten en gedood aan het kruis. Omdat het geeft de zekerheid dat Hij zal voleindigen wat Hij is begonnen. Dat Hij mij brengen zal aan het avondmaal van de bruiloft van het Lam.

Zondaar, zondaar, één ding: zijt gij met Mijn Lam tevreden? Hebt u Hem nodig en hebt u aan Hem genoeg?

Amen